

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

URSACHE Petru

judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului și de către inculpatul Bădărău Iuri prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bădărău Iuri Ivan, *născut la 29 aprilie 1984, originar și domiciliat în or. Rîșcani, str. Independenței nr. 16, ap. 28.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *05.11.2013 – 05.06.2014;*

Instanța de apel: *02.07.2014 – 10.02.2016;*

Instanța de recurs: *12.07.2016 – 28.09.2016.*

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Rîșcani din 05 iunie 2014, Bădărău Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Derevenco Vladimir în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, la 5 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Tot prin aceeași sentință, procesul penal de învinuire a lui Derevenco Vladimir în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat din motivul împăcării părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că Bădărău Iuri și Derevenco Vladimir la data de 13.09.2013, aproximativ la ora 03:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, prin înțelegere prealabilă și acționînd de comun acord, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind înarmați cu un cuțit și un pistol de

jucărie, avînd o mască pe față, prin ușa neîncuiată au pătruns în casa lui Pascaru Eugenia, situată în or. Rîșcani, str. Rareș P. nr. 10, unde l-au trezit pe minorul Dolghi Victor, născut la 21.02.2000 și amenințîndu-l cu cuțitul și pistolul de jucărie, au cerut de la el bani, însă fiind observați de către mama ultimului - Pascaru Veronica, au părăsit locul săvîrșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Bădărău Iuri întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, tîlhăria, adică *atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe de către două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, deghizată sau travestită, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpatul Bădărău Iuri și avocatul acestuia, Galer Valeriu și de către inculpatul Derevenco Vladimir și avocatul acestuia Cucuș Vitalie.

3.1. Inculpatul Bădărău Iuri a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri echitabile, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Inculpatul în cererea de apel a menționat, că nu este de acord cu sentința primei instanței, considerînd-o eronată pe motiv, că acțiunile sale au fost incorect calificate, materialele cauzei penale au fost examinate superficial, iar circumstanțele cazului cercetate unilateral.

Apelantul în susținerea apelului declarat, a mai indicat că consideră declarațiile părții vătămate minore, Dolghi Victor intenționat denaturate de la realitatea existentă pe cazul dat, iar acuzarea în baza acestui fapt încearcă că în acțiunile sale persistă elementele infracțiunii de tîlhărie.

În apelul suplimentar, inculpatul Bădărău Iuri a susținut cele indicate în precedentul apel, și suplimentar a menționat că acțiunile sale incorect au fost calificate, deoarece venind în casa părții vătămate el nu a avut intenția de a sustrage ceva, la fel neavînd loc amenințarea acesteia cu violență, invocînd că a venit împreună cu Derevenco Vladimir, doar pentru a discuta cu partea vătămată, deoarece se aflau în relații ostile cu aceasta, ceea ce a fost apreciat de către prima instanță ca fiind o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, demonstrînd astfel examinarea neobiectivă a materialelor cauzei.

A mai invocat că, prima instanță eronat a apreciat critic declarațiile lui Derevenco Vladimir referitor la acțiunile sale, iar partea vătămată în sala de judecată nu a putut să-l recunoască. Astfel, a considerat că prin sentință au fost încălcate drepturile sale de a-și dovedi nevinovăția sa.

3.2. Avocatul Galer Valeriu în interesul inculpatului Bădărău Iuri, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului Bădărău Iuri să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a indicat, că instanța de judecată incorect a încadrat acțiunile lui Bădărău Iuri în baza art.188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, deoarece reieșind din materialele dosarului cât și din depozițiile ambilor inculpați, aceștia n-au avut intenția de a o jefui pe Pascaru Veronica ci doar de a o speria, întrucât partea vătămată este vecina lui Derevenco Vladimir, iar aceștia se aflau în relații de dușmănie.

Ulterior, a menționat că din depozițiile ambilor condamnați rezultă că înainte de a merge la săvârșirea acestei infracțiuni au servit băuturi spirtoase în cantități mari, și nu și mai dădeau seama ce fac.

În continuare a invocat că, chiar și intrând în casa lui Pascaru Veronica, aceasta l-a recunoscut pe Derevenco Vladimir, îndată a strigat la ei, iar aceștia au fugit părăsind casa.

În cererea de apel, a accentuat și asupra faptului, că inculpații n-au aplicat forța fizică sau amenințarea cu forța, și nici nu au avut intenția de a sustrage ceva bunuri, ei pur și simplu au intrat în casă fără permisiunea stăpînilor, adică au comis o violare de domiciliu, infracțiune prevăzută de art. 179 Cod penal.

3.3. Inculpatul Derevenco Vladimir a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acestuia să-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate.

În cererea de apel a indicat că a fost presat moral și fizic la reținerea sa, pentru ca el să spună cum a comis infracțiunea incriminată, spunînd și despre inculpatul Bădărău Iuri. La fel, a menționat că a mers în casa părții vătămate pentru a se clarifica cu aceasta, deoarece fiind vecini erau în relații ostile, nu ca să comită infracțiunea incriminată. A atras atenția instanței asupra faptului, că inculpatul Bădărău Iuri, nici nu a cunoscut cu ce scop el a mers la partea vătămată spunîndu-i că vrea doar să o sperie. Astfel, a considerat că inculpatul Bădărău Iuri urma să fie judecat pentru art. 179 Cod penal și nu pe art. 188 alin. (2) Cod penal, deoarece nu cunoștea despre intenția lui. A mai menționat că nu i-a comunicat inculpatului Bădărău Iuri despre intenția sa de a o speria pe partea vătămată.

În concluzie, a indicat că prima instanță s-a bazat pe probele administrate de organul de urmărire penală și nu pe declarațiile lui și a lui Bădărău Iuri.

3.4. Avocatul Cucos Vitalie în numele inculpatului Derevenco Vladimir a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului Derevenco Vladimir să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia despre vinovăția minorului Derevenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, menționînd că fiind audiat în ședința de judecată, acesta a recunoscut faptul pătrunderii în locuința lui Pascaru Eudochia, dar a declarat că a făcut acest lucru

cu scopul de a o speria pe stăpîină, cu care era în relații ostile, declarații care sunt analogice cu cele depuse și de inculpatul Bădărău Iuri.

Totodată, a indicat și faptul că, în ședința instanței de judecată nu s-a confirmat faptul amenințării cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea lui Dolghi Victor, iar declarațiile acestuia făcute în ședință nu au fost convingătoare și evident că au fost dictate de membrii maturi ai familiei, care sînt în relații ostile cu Derevenco Vladimir și familia acestuia.

De asemenea, a menționat că declarațiile martorului Carauș Eugen, urmează a fi apreciate critic, deoarece au fost făcute în condițiile impuse de către acuzare în schimbul scoaterii lui de sub urmărire penală și în scopul eschivării acestuia de la răspundere penală.

A mai indicat că din probele cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că acțiunile minorului Derevenco Vladimir cad sub incidența art. 179 Cod penal, deoarece el a pătruns și a rămas ilegal în domiciliul persoanei fără consimțămîntul acesteia.

De asemenea, s-a referit și asupra faptului că, prima instanță la stabilirea pedepsei închisorii cu executarea ei reală în penitenciar nu a ținut cont de vîrsta inculpatului, recunoașterea vinei, căința sinceră, repararea integrală a prejudiciului material cauzat.

În contextul respectiv a atras atenția asupra convenției cu privire la Drepturile Copilului, adoptată în 1989, care impune necesitatea instituirii unui regim special de protecție pentru copiii care sînt în conflict cu legea. Art. 37 din acest document stabilește condițiile arestării, reținerii sau întemnițării oricărui copil, care vor fi în conformitate cu legea, folosite numai ca măsuri extreme și pentru o perioadă cît mai scurtă de timp. Astfel, a considerat că, atît la aplicarea măsurii preventive cît și la pronunțarea sentinței în privința minorului, instanța a ignorat aceste prevederi.

În aceste condiții, ținînd cont de circumstanța excepțională care este minoratul persoanei, se impunea necesitatea de a întreprinde toate măsurile prevăzute de lege pentru a aplica inculpatului minor pedeapsă nonprivativă de libertate sau a-i stabili o pedeapsă mai blîndă decît cea prevăzută de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, apelurile declarate de către inculpatul Bădărău Iuri și avocatul acestuia, au fost respinse, ca fiind nefondate, iar apelurile declarate de inculpatul Derevenco Vladimir și avocatul acestuia au fost admise, sentința a fost casată parțial în latura penală, rejudecată cauza în această parte, și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit căreia inculpatul Derevenco Vladimir a fost recunoscut vinovat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, și condamnat la 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3), 79 Cod penal. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Derevenco Vladimir i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. Decizia instanței de apel nu a fost contestată cu recurs ordinar în partea condamnării lui Derevenco Vladimir.

5. Verificînd legalitatea hotărîrii contestate și materialele dosarului, instanța de apel a constatat că prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpaților Bădărău Iuri și Derevenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal cu indicii de calificare tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viață și sănătate, săvîrșit de două persoane, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut argumentele apelanților referitor la faptul că, prima instanță la emiterea sentinței eronat a apreciat probele prezentate de către acuzare, iar vinovăția lui Bădărău Iuri și Derevenco Vladimir nu a fost demonstrată și constatată, or prin materialele cauzei a fost în întregime confirmat faptul existenței în acțiunile făptuitorilor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, care le-a fost incriminată și nu a celei prevăzute de art. 179 Cod Penal, cum au solicitat apelanții, această solicitare a inculpaților și a avocaților avînd ca scop ușurarea soartei făptuitorilor, reieșind din sancțiunea acestui articol, care prevede o pedeapsă mai blîndă.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Bădărău Iuri, instanța de apel a remarcat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal conform căruia, *„pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cit și a altor persoane.”*

Prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont și de prevederile art. 75 Cod penal, conform căruia, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

Astfel, pedeapsa a fost stabilită corespunzător gravității faptei și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

Prima instanță a ținut cont de faptul că Bădărău Iuri anterior fusese judecat de nenumărate ori, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale nestinse și are la întreținere un copil minor.

În aceste condiții, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de inculpat, i-a stabilit acestuia pedeapsa în limitele sancțiunii legii, măsura de pedeapsă stabilită de către instanță fiind proporțională în raport cu fapta comisă.

În baza celor expuse, instanța de apel a conchis că apelurile declarate de inculpatul Bădărău Iuri și avocatul Galer Valeriu în interesul acestuia sunt nefondate și urmează a fi respinse, iar sentința primei instanțe fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, a fost menținută fără modificări în privința lui Bădărău Iuri.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Bădărău Iuri și inculpatul Bădărău Iuri au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Avocatul Gaina Rodica solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Avocatul inculpatului Bădărău Iuri își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o nefondată.

În continuare, menționează că la baza sentinței de condamnare prima instanță și instanța de apel au reținut probele, care în viziunea lor dovedesc vinovăția lui Bădărău Iuri în săvîrșirea infracțiunii de tâlhărie, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea, săvîrșit de două personae, mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, și anume: declarațiile părții vătămate Victor Dolghi și Pascaru Veronica. Consideră eronată concluzia instanței de apel și a primei instanțe că declarațiile părților vătămate susenunțate dovedesc incontestabil implicarea lui Bădărău Iuri în atacul săvîrșit cu scopul sustragerii bunurilor din gospodăria lui Pascaru Eugenia.

Totodată, recurenta indică că instanța de apel, eronat, contrar prevederilor art.414 alin. (3) Cod de procedură penală, conform căruia, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, a refuzat, neîntemeiat în audierea în instanța de apel a părții vătămate minore - Dolghii Victor. Prin acest refuz neîntemeiat, instanța de apel a îngădit dreptul inculpaților prevăzut de art. 6 alin. (3) lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai menționează că instanța de apel prin refuzul său a încălcat normele de procedură penală la examinarea în ordine de apel a cauzei penale date, astfel încălcînd principiul contradictorialității în procesul penal, principiu prevăzut în art. 24 Cod de procedură penală, art. 19 Cod de procedură penală- accesul liber la justiție, art. 17 Cod de procedură penală - asigurarea dreptului la apărare, art. 8 Cod de procedură penală- prezumția nevinovăției.

În concluzie, avocatul inculpatului punctează că instanța de apel, contrar prevederilor procesual-penale, nu a motivat soluția sa prin prisma analizei probelor din dosar, care ar demonstra cu certitudine vinovăția lui Bădărău Iuri în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, consideră că această eroare procesuală omisă de instanța de apel nu poate fi corectată de instanța de recurs, de aceea solicită dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, deoarece nici o probă nu indică direct la implicarea lui Bădărău Iuri în acest atac tîlhăresc, alte probe de către acuzare nu au fost administrate, deci, consideră incorectă constatarea instanțelor de fond, precum că vinovăția inculpatului Bădărău Iuri în cele incriminate a fost dovedită pe deplin.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul Bădărău Iuri, neindicînd nici un temei de drept prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri potrivit căreia acesta să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

În motivarea recursului declarat, inculpatul indică că instanțele de fond eronat au apreciat probele administrate la caz și greșit au ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Consideră că intenția lui în săvîrșirea acestei infracțiuni nu a fost demonstrată, mai mult ca atît și Derevenco Vladimir, a comunicat că Bădărău Iuri nu știa pentru ce merge la casa părții vătămate.

7. Asupra recursurilor declarate procurorul a depus referință, menționînd că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din motiv că recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, iar un atare temei nu este prevăzut în dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În cauza deferită judecării, sunt declarate două cereri de recurs, dintre care una este a avocatului Gaina Rodica în interesele lui inculpatului Bădărău Iuri și cealaltă a inculpatului Bădărău Iuri, astfel în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune în ansamblu asupra soluției de inadmisibilitate adoptate pe marginea acestora, din motiv că recurenții invocă argumente similare referitor la hotărîrea contestată.

Astfel, reieșind din conținutul recursurilor declarate, instanța de recurs constată că avocatul inculpatului invocă drept temei de casare, erorile de drept prevăzute la pct. 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod penal, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în esență recurenții contestă decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către instanțele de fond, invocînd în acest sens că instanțele ierarhic inferioare nu au respectat prevederile legale, făcînd o apreciere incorectă și neobiectivă, care a dus la adoptarea unei hotărîri de condamnare în privința inculpatului Bădărău Iuri în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

Așadar, instanța de recurs analizînd decizia contestată în raport cu cele invocate de către recurenți, ajunge la concluzia că aceasta este legală și întemeiată, indicînd că la judecarea apelurilor, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă prin menținerea condamnării inculpatului Bădărău Iuri în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-au stabilit cu certitudine că inculpatul Bădărău Iuri a săvârșit atacul tîlhăresc în circumstanțele reținute de către instanțele de fond.

În contextul dat, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate recurenți privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului aceasta nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acesta fiind atributul exclusiv al primei instanțe și a celei de apel.

Totodată, instanța de recurs remarcă că nu va examina nici criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci doar va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de prima instanță și de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Bădărău Iuri în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs reține ca fiind o regulă generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce prevede că la etapa de judecare

a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de prima instanță și instanța de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia instanței de recurs criticile recurenților referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt, privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că atât prima instanță, cât și cea de apel au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului Bădărău Iuri în comiterea infracțiunii imputate.

În pofida faptului că apărătorul susține că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită și instanțele de fond au pus la baza hotărîrilor de condamnare declarațiile părții vătămate, instanța de recurs notează că instanța de apel corect a constatat că implicarea inculpatului la săvârșirea infracțiunii este dovedită și prin alte probe anexate la materialele dosarului, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2013, cu planșă fotografică (Vol II., f.d. 12-18); proces-verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2013 cu planșă fotografică (Vol. II, f.d. 31-36); revendicarea în privința lui Bădărău Iuri (Vol. II, f.d. 63); procesul-verbal de verificare a declarațiilor cu participarea lui Bădărău Iuri din 30.09.2013, cu planșă fotografică (Vol. II, f.d. 91-97); proces-verbal de ridicare din 12.09.2013 (vol. II, f.d. 23); proces-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2013 (vol.II, f.d. 25); declarațiile părții vătămate minore Dolghii Victor depuse în cadrul ședinței de judecată (vol.III, f.d. 59-63); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore Pascaru Veronica depuse în cadrul ședinței de judecată (Vol. III, f.d. 108-115).

În continuare, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul avocatului inculpatului precum că instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, a refuzat neîntemeiat și nemotivat în asigurarea în instanța de apel a părții vătămate minore Dolghii Victor și a martorilor solicitați de inculpatul Bădărău Iuri, astfel încălcând dreptul la apărarea a acestuia, prevăzut de art. 6 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or în vederea acestei statuări se expun următoarele:

Conform art. 111 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile și audierea părții vătămate se fac conform dispozițiilor ce se referă la declarațiile și audierea martorilor, fiind aplicate în mod corespunzător.

În cazul dat se reține, că partea vătămată minoră a fost audiată potrivit dispozițiilor prevăzute de Codul de procedură penală cu referire la audierea specială a martorului minor, procedură prevăzută de art. 110/1 Cod de procedură penală.

De asemenea, se indică că prevederile art.110/1 alin. (5) Cod de procedură penală, stipulează că audierea martorului minor trebuie să se efectueze în așa mod încât să se evite producerea oricărui efect negativ asupra stării psihice a acestuia.

În această ordine de idei, se rețin și prevederile alin. (8) al aceluiași articol, care indică că audierea repetată a minorului trebuie evitată în măsura în care acest lucru este posibil.

Astfel, Colegiul penale constată că potrivit materialelor dosarului partea vătămată minoră a fost audiată atât la urmărirea penală (Vol. II, f.d. 43-46), cât și instanța de judecată cu respectarea condițiilor expuse în Codul de procedură penală (Vol.III, f.d. 59-63), în prezența inculpatului Bădărău Iuri și a avocatului acesteia. Prin urmare, inculpatul Bădărău Iuri, care a fost asistat de un apărător pe întreg procesul penal a avut posibilitatea reală de a adresa întrebări suplimentare, de concretizare părții vătămate în procesul de audiere a acesteia.

Așadar, contrar celor susținu de recurenți, Colegiul penal reține că instanța de apel prin încheiere protocolară (Vol. V, f.d. 114-114(verso)) a respins motivat și întemeiat solicitarea părții apărării de a interoga suplimentar partea vătămată minoră – Dolghii Victor.

La fel, instanța de apel corect a dispus prin încheiere protocolară (Vol. V, f.d. 114(verso)) continuarea judecării apelurilor în lipsa martorului Carauș Eugen, motivând în sensul dat că partea care a invocat necesitatea administrării unei probe este obligată să asigure la data stabilită prezența probelor pe care le-a solicitat.

În contextul dat, apare necesitatea de a puncta explicațiile expuse în pct. 20 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel nr. 22 din 12.12.2005, care indică că părțile care invocă necesitatea administrării de noi probe sunt obligate să asigure la data stabilită prezența persoanelor, pe care le-au solicitat. Instanța de apel, la cerere părților poate amîna ședința de judecată pe o perioadă de pînă la o lună, pentru ca acestea să prezinte probe suplimentare. Dacă părțile nu prezintă probe suplimentare în termenul cerut, instanța soluționează cauza în baza probelor existente.

Mai mult ca atât, Colegiul penal remarcă faptul că la solicitarea avocatului inculpatului, în ședința de judecată s-a prezentat reprezentantul legal al părții vătămate minore, pentru a fi audiat suplimentar, care a comunicat că partea vătămată minoră este traumată psihologic în urma acțiunilor ilicite săvîrșite în privința sa, iar audierea repetată a acesteia se va manifesta negativ asupra integrității sale psihologice.

În aceste împrejurări, Colegiul penal, consideră necesar de a accentua că legea procesual penală, nu obligă instanța de judecată de a audia repetat partea vătămată minoră, care deja a fost audiată anterior potrivit procedurii speciale prevăzute de prevederile art. 110/1 Cod de procedură penală, fiind în acest fel protejată starea fizică și psihologică a acesteia, din care motiv alegațiile recurenților expuse în sensul dat au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal constată că recurenții contestă și pedeapsa stabilită inculpatului, indicînd în sensul dat, că instanțele de judecată au stabilit o

pedeapsă prea aspră, fără a ține cont de circumstanțele faptice constatate la caz și de personalitatea infractorului.

În sensul dat, Colegiul penal consideră întemeiate aprecierile instanței de apel în latura stabilirii pedepsei inculpatului Bădărău Iuri, care a luat în considerație gradul infracțiunii comise, împrejurările în care a fost consumată infracțiunea, personalitatea inculpatului, prezența circumstanțelor agravante – nu este la prima abatere de la legea penală, dar și lipsa circumstanțelor atenuante, stabilind o pedeapsă echitabilă și legală sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Reieșind cele expuse supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar careva temeieri de intervenire în aceasta la etapa dată nu au fost depistate, și din atare considerente, recursurile ordinare declarate de avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Bădărău Iuri și de către inculpatul Bădărău Iuri, sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului și de către inculpatul Bădărău Iuri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, în cauză penală în privința lui **Bădărău Iuri Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru